

XVII. kötet

Budapest, 1902. márczius 2-án.

9. szám.

Fordított világ.

Női szabó. Nagyságos asszonyomnak ez a ruha valóban kitűnően áll. Ebben a ruhában nagysád olyan karcú, mint egy hadnagy!

Meghatottság.

A menyasszony anyját olyannyira meghatotta az esküvő ünnepélyessége, hogy ily szavakra fakadt:
— Kedves vőm, uram, legyen nyugodt, én csak *névleg* leszek az ön anyósa.

Éjjeli zene.

Ah, mint imádlak, szívem szép szerelme!
S nem szólhatok, — de küldök levelet . . .
A sárkánykigyó őriz szakadatlan:
A madám ott van örökké veled!
Tapasztalt cigány vitte a levélkét,
S egy holdvilágos nyári éjjelen
Nagy Fáraónak művész nemzetsége
S az ifjú — lappangva megjelen . . .
S fölsir a nóta tele szenvedélyvel,
Édes álomba elringatva Őt, —
S az ábrándképek fölvonulnak sorra,
Miket ábrándos leánylelke szőtt.
Nyilik az ablak — ah . . . suttog a küldönc:
«A levelet — ép ennek átadám . . .»
És ránczos képpel mosolyog a hold is,
Mint az ablakban a boldog — madám.

Bor-Bál.

Ez is mentség.

Biró. Tehát bevallja a lopást; mit hozhat fel mentségére?
Vádlott. Nagyatyám török vámhivatalnok volt.

El Amerikában egy nagybácsim, a kivel sűrű levelezésben állok. Ebben nincs még semmi különös, mert a kinek nagybácsija van Amerikában, az rendszerint sűrűn levelezget vele. Különös a dologban csupán az volt, hogy nagybácsim minden levelét ezekkel a szavakkal fejezte be:

«Mielőtt bevégezem mai leveletemet, még egyszer figyelmeztetlek, kedves öcsém, ne nősülj meg soha, mert nincs nagyobb bolondság a világon, mint egy közömbös, idegen ember leányát örökre koszt- és kvártélyba fogadni és ráadásul még ezer gondot a nyakunkba venni.»

Mikor először írta ezt nekem, még legényember volt nagybácsim. Furcsállottam a figyelmeztetést, de — gondoltam magamban — az olyan embernél, a ki ma-holnap agglegény számba megy, érthető az ilyen gondolat. Mikor azonban váratlanul értesített, hogy megnősült és levelét megint a szokott módon fejezte be, már akkor komolyan megharagudtam a tanácsadásért. El is tokéltem magamban, hogy az orra alá dörzsölöm, hogy ha úgy tetszik, hát igyék bort, én ugyan nem bánom, de ne prédikáljon közbe' vizet. Igaz ugyan, hogy a nagybácsi amolyan valódi, tőrülmetszett amerikai nagybácsi volt, a milyenről az ujságban lehet olvasni, de mit ér a nagybácsi, ha megnősül!? Életerős, egészséges ember, kívánatos menyecske az oldalán, ki tudja, mikor hágnak a vagyoniuk nyakára? És ha marad is valamicske a haláluk után, tudj' Isten, hány örökös fog marakodni rajta? A nagybácsi sokat veszített előttem értékéből és teljes nyugodtsággal illetéknépen válaszoltam neki:

«Kedves Nagybácsi! Mint a beküldött fényképen látom, szép és derék feleséget választott magának; gratulálok hozzá. Már most csak arra kérem, hogy a jövőben másképpen fejezze be leveleit!»

A nagybácsi megköszönte a gratulációt, de a levelei végén a szokott tanács nem maradt el.

Évek multak, évek teltek. A nagybácsi eltemette feleséget. De a fű még ki sem zöldült a felesége sirján, már értesített, hogy megnősült másodszor. Természetesen ennek a levélnek a végén sem hiányzott az atyai intés, hogy: «... még egyszer figyelmeztetlek, kedves öcsém, ne nősülj meg soha, mert nincs nagyobb bolondság stb. stb.»

Boszankodva mosolyogtam a nagybácsi értesítésén, de türtőztettem magamat. Koczkáztatott dolog lett volna ismét oly gorombán válaszolni, mint első ízben. A nagybácsi már nem volt mai gyerek s a felesége átélt napjait is nehéz lett volna megszámolni. Istenáldás eddig nem volt; bizonyára nem is lesz már. A kilátásaim napról-napra szebbek lettek.

Évek multak, évek teltek. A nagybácsi eltemette második feleségét is. De a fű még ki sem zöldült a felesége sirján, már értesített, hogy megnősült harmadszor is.

A levél végén persze ott volt az elmaradhatatlan intés, hogy: «... még egyszer figyelmeztetlek, kedves öcsém, ne nősülj meg soha stb. ...» No erre már elfutott a méreg. Azt hiszem, ha ez a levél egy a körülményekkel ismerős birka kezébe kerül, az is elveszti türelmét, hát még én, a ki jóval a birkák mögött maradok — türelem dolgában.

Nvomban leültem és a következő félreérthetetlen levelet írtam nagybátyámhoz:

«Kedves nagybácsi! Hogy enyhe kifejezést használjak: ostoba tanácsait a jövőre kikérem magamnak; megleszek nélkülok is. Ha maga azt mondja, hogy nincs a világon nagyobb ostobaság a házasságnál, akkor én meg azt mondom, hogy maga olyan ostobaságot követett el, a milyenhez fogható három világon sincsen, mert háromszor nősült meg! Ezek után azt hiszem, eljárt-zotta jogát, hogy nekem azt kívánhassa, hogy ne nősüljek meg.»

Boszút forraltam nagybácsim ellen én, a ki eddig úgy szerettem őt, mint az örökséget, a melyet tőle vártam. Boszúm terve a következő volt: a lehető legrövidebb idő alatt egybekelek. Hogy kivel? az mell-kes! Esküvőm hírére nagybácsimat megüti a guta, én nászutra elmegyek Amerikába, ott átveszem örökségemet és mint dúsgazdag ember térek vissza Európába.

Tervemet meghánytam-vettem és úgy láttam, a kivittele nem ütközik semmiféle akadályba.

Hamarosan kiszemeltem a jövendőbelimet is. Évekkel ezelőtt, mikor még a táncziskolai ös-zpróbákra jártam, hevesen udvaroltam egy lánynak. Az egész teremben mi rólunk suttoztak; az volt az általános vélemény, hogy az esküvőnk nem keshetik soka. A jóslat, úgy látszik, most beteljesedik rajtunk. A lány nem volt föltűnő szépség, de rút sem volt; nem volt úgynevezett «magas királynői alak», de törpe sem volt; nem lehetett «tejcarnoknak», vagy «húscarnoknak» csúfolni, de «vasalódeszkának» sem. Az apja erős, egészséges ember volt, a ki jóllehet túl volt már az ötven éven, nem látszott többnek negyvennél. Hirtelen föllobbanó természete kissé ellenszenvessé tette őt, de utazó volt — ez enyhítő körülmény — és mint ilyen az év nagy részét családjától távol töltötte. A családban tehát nem okozhatott sok galibát. Az anyja azon nők közé tartozott, a kik ötvenedik esztendejükben már hatvan éveseknek látszanak. Ez egy jövendőbeli anyósnak nem válik ugyan előnyére, de az anyós utóvégre csak anyós.

Rövid idő alatt helyreállítottam a régi jó viszonyt, melyben Elizzel és anyjával voltam, sőt odáig jutottam, hogy már hallgatóságos beleegyezésüket is birtam. Még csak a papa beleegyezése hiányzott. Ő ugyan még nem értesült «komoly szándékomról», de nyugodt lehettem az apai áldás felől, melyet néhány nap mulva, mikor vidéki utjáról hazatér, biztosan meg fogunk kapni.

Ez alatt úsztam a boldogságban. Boldogított az a tudat, hogy egy jó kis feleséget viszek a házamba és meglehetősen nevettem arra a gondolatra, hogy boszút állhatok amerikai nagybácsimon, a ki örökös agglegényeletről prédikál nekem, a míg ő háromszor is megnősül.

Csak egy nap választott már el bennünket Eliz apjának hazajövetelétől, midőn elhatároztam, hogy mielőtt ünnepélyesen megkérem a leány kezét, bizonyoságot szerzek még egyszer arról, hogy valóban szeret-e? Dél előtt meglátogattam. Bevezetett a szalonba, a hol magunkra maradtunk. Rövid bevezetés után, a melyben az egészségünk felől egymást megnyugtattuk, áttértem tárgyamra. Elhalmoztam Elizt száz meg száz bókkal, hizelkedéssel, a melyeket ő örömmel fogadott és a mikor lehetett, kedvesen viszonzott. Aztán, hogy a koronát rátegyem szerelmi jelenetünkre, leborultam előtte, megragadtam kezét, a melyre egy forró csókot nyomtam és könnyörögtem, ha igazán szeret, ha hiszi, hogy boldogok leszünk egymás mellett, adja meg jövőnk boldogságunk zálogát — az első csókot. Eliz növekvő izgatottsággal hallgatott. Utolsó szavaimnál éreztem, hogy reszket keze, lába, egész teste; majd egy könnyesepp villant meg szemében és zokogva hajtotta fejét vállamra. Én ajkát kerestem és a mint ajkaink összeértek, egy hosszú csók következett, a melynek talán most se lenne vége, ha közbe nem jön valami.

Alig hangzott el a csóknak első czuppanása, a mikor a szalon ajtaja fölpattan s az ajtóban megjelenik egy hatalmas férfi alakja. Térdeplő helyzetemben megfordulok és megismerem Eliz apját, a kit holnapra vártunk haza. Az ijedségtől nem tudtunk egy szót se szólani, sem én, sem Eliz, csak még szorosabban karoltuk át egymást. Ezalatt az apában a hirtelen föllobbanó harag gyors elhatározást érelt meg. Nem ismert engem, nem tudta, ki vagyok, csak bizalmas együttlétben látott bennünket és azt hitte, egy tolakodó udvarlóval van dolga, a ki beron-

tott családi szentélyébe, hogy elbolondítsa és elcsábítsa egyetlen leányát. Egy pillanat alatt rám rontott, hatalmas karjaival fölemelt a levegőbe, mint egy pelyhet és dühösen szitkozódva ide-oda rángatott, hogy a lelkem is elszállt belőlem; aztán porhüvelyemet a földhöz vágta, hogy csak úgy nyekkent. Fájdalomban gyöngö vigaszom volt, hogy földreestemben feldöntöttem egy drága, nagy majolika-vázát, a mely most ép oly összetörötten feküdt mellettem, mint én. Föltápáskodni a földről; szemüveget, órát, zsebkést, erszényt fölszedni, apát és leányát, a ki mindedig egy szót sem tudott szólani, megvető pillantással végigmérni és oly gyorsan távozni, a mint ezt fájó tagjaim megengedték: mindez «egy pillanat műve» volt.

A történetek után világos volt előttem, hogy köztem és Eliz között örökre megszűnt minden viszony. Nem tudom, mi fáj jobban: a szívem a válás miatt, vagy a testem többi részei az átélt viszontagságoktól?

Az utczára érve bérkocsit fogadtam és haza vittem magamat. Otthon újabb meglepetés várt; a gazdaasszonyom sápadt arczzal jött elém s e szavakkal: «Nagyságos úr, ne tessék nagyon megijedni!» egy fekete pecsétes levelet adott át. Amerikából jött. Izgatottságom a tetőpontra hágott. Kezdem bontani a levelet, de remegő kezemből kiesik. Lehajolok érte, tovább bontom, megint leejtem. Főlemelem még egyszer, harmadszor is leejtem. Láttam, ennek nem lesz soh'sem vége, lehasaltam hát a földre és úgy bontottam föl a levelet. Csak ennyi volt benne irva:

«Kedves öcsém! Fájdalommal értesítlek, hogy harmadik feleségem is megboldogult. Ha még nem nősültél meg, gyere hamar át és vigasztald meg jó öreg nagybácsidat.»

— Dehogy nősültem meg! — kiáltottam föl ujjongva, mintha nagybácsimat akarnám megnyugtanni szavaimmal.

— Dehogy nősültem meg! Eszem ágában sem volt!

Farkas Rajkó.

Három harczos.

Észt, szivet és akaratot,
Három harczost ád az Isten,
Mikkel megostromolhatod
Ezt a nagy sárvárat itten.

De e hadat rendben tartsad
Minden földi sártul, portul,
Mert a fegyelmezetlen had
Egymásnak s ellened fordul!

Haan Béla.

Szeczesszió.

Ecsethy. Kölesönözz, barátom, egy kis lila festéket.
Pacsmaghy. A legjobb akarattal sem tehetem, pajtás.
Nem látod, hogy kéményseprőt festek?

Fodrászbálon.

Két borbély, Hajnóczy és Keresztes fogadtak egymással négy liter borban, kinek lesz több vendége a fodrászbálon jelen. A bál javában folyik, midőn Hajnóczy félrehívja Keresztest:

Hajnóczy. Te, én eddig 39 vendéget számláltam össze, a kik mind az én kedvemért jöttek a bálba!

Keresztes. Mivel tudod bizonyítani?

Hajnóczy (meghökken). Semmivel. Miért? Te talán tudod a tieiddel?

Keresztes (mellét verve nagy büszkén). Hála istennek, igenis!

Hajnóczy. No, azt igazán szeretném látni!

Keresztes. Nézz körül! A hány tánczos arcának jobbik oldalán keresztet látsz, az mind az én abonensem!

— Milyen jól festesz az urnőd ruhájában és kalapjában! Az ember szinte fölcserélne a nagyságáddal!

— Oh, azt már megtette a gazdám nem is egyszer!

Hajótörés.

Nincs iránya,
Nincs vezetője,
Éjszakába
Száguldoz előre.

Bele fut a
Háborgó örvénybe,
Kormányrudja
Kettétörve — vége.

Szivem úgy járt,
Mint e hajó épen,
A bizalmát
Elvesztette régen.

Remény sincsen,
Elnyelé a tenger —
Tele kincsessel,
Tele szerelemmel.

Haan Béla.

Drága fürdőzés.

A. S meddig maradtok a fürdőn?

B. Csak két hétig.

A. Miért olyan rövid ideig?

B. Takarékoságból, barátom: a feleségem csak huszonöt új öltözéket csináltatott magának.

Teljesített parancs.

A kapitány úr új lovat vett s e szavakkal ajánlotta lovásza figyelmébe:

— András, itt az új paripa. Ugy vigyázz rá, mint a szemed fényére, úgy bánj vele, mint valami kisaszszonynyal.

Másnap a kapitány benyit az istállóba és azt látja, hogy András a szalmán heverészve, hangosan olvassa föl az ujságot.

— Mit művelsz, András?

— Kapitány úrnak alássan jelentem, ujságot olvasok föl a Csillagnak, hogy ne unatkozzék!

A kávé.

A. Igen örvendek, hogy eljöttél. Hogy izlik a kávé?

B. Barátom, minden dolognak egy jó és egy rossz oldala van s így vagyunk a te kávéddal is.

A. Nos, egészen kíváncsivá teszel!

B. Kávédnak jó oldala, hogy nincs benne cigória, rossz oldala pedig, hogy nincs benne kávé.

A mi jobban izlik.

Kályhát tapasztott a cigány a községházán, de oly rosszul, hogy minden oldalán füstölt.

— Egy bégré lekvárt adjának, máj d ázsál betápástom á hásádékokát, ázsztán ném fog fistelni, — mentegetődzött a more.

A kiszolgáltattott nyalánkságot azonban kenyérre kente a cigány-familia, a kályhára megint csak agyag jutott.

— Gazember, a kemence ismét füstöl! — riváltak a moréra.

— Fistel, fistel? árrúl ném téhétek, — válaszolt a cigány.

— Hát a lekvárt hová tetted?

— Ázst mégétték á purgyék.

— Hát mért kentéd be a hézagokat megint agyaggal?

— Mért ázst ném ákárták mégénni á rájkók, — vágta vissza a füstös.

Őszinte.

Nő. Mi az ördög lelte ezt az ostoba dögöt? Minduntalan kirug!

Úr. Ostoba dög? Bočasát, Nagysád, de ennek az állatnak több esze van, mint nekünk, mert nem engedi magát az orránál fogva vezetni egy nő által!

Mentegetőzés.

Bíró. Ön oly pofont adott panaszosnak, hogy az egész folyosó visszhangzott tőle.

Vádlott. Ki az ördög tehet arról, hogy az az átkozott folyosó olyan visszhangos?

Két szem.

Két szem üldözött nappal s éjjelen,
Két kicsi szem, mely rám sosem tekintett,
És üldözött — és kinzott szüntelen.

Álmamból felzavart, ha jött az éjjel,
Kisértetem volt — s nem hagyott nyugodni,
Ott volt mindig mellettem a sötétben.

Pedig nem is vágytam utána én,
Szép sem volt — s mégis kinzott untalan,
Láttam, pedig sosem nézett felém.

S egy éjjelen egy gyötrő pillanatba
Egy kést vevék kezembe, villogót . . .
A gyötrő fájdalom kezembe adta,

Az ablakon bekandikált a hold . . .
Egy pillanat — és többé nem kísértett
Az a két szem. — A két tyukszemem volt!

Drégely Gábor.

Furesa felelet.

Szobalány. A nagyságos úr nincs itthon.

Látogató. Nincs itthon? Ejnye, ejnye, be sajnálom!
Két koronát fizettem a bérkocsisnak! Ha tudom, hogy
nincs itthon, gyalog jöttem volna!

Igaza van.

101

Egy csavargó bele ütközik az utcán egy rendőrbe.

— Hékás! — kiáltja a rendőr, — nem tud ügyelni?

— Az a maga dolga, — feleli az imposztor, — mert
én rendőri felügyelet alatt állok.

Kellemetlen utitárs.

Egy fecsegő ember a vasuton egyik III. osztályu szakaszban egy teljesen feketébe öltözött, hallgatag embert talált.

— Bocsánat, uram, ön talán valamelyik kereskedőház érdekében utazik?

— Nem, az igazságszolgáltatás érdekében.

— Ön talán ügyvéd?

— Nem, hanem hozzám kerül majd minden dolog, a mit ők elrontanak.

— Ön tehát kézműves?

— Igen.

— Szabó?

— Nem, a fejeken végzem dolgomat.

— Ah, tehát fodrász. És kliensei sok dolgot adnak?

— Mindegyik csak egyszer.

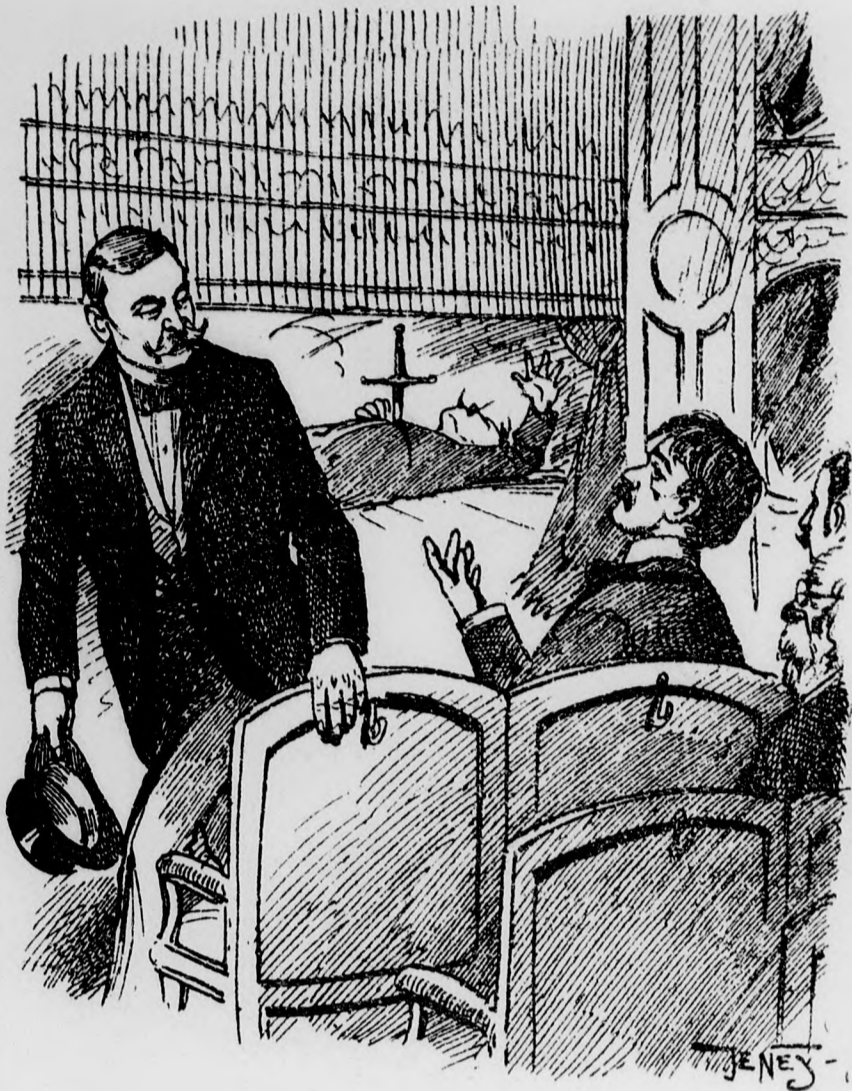
— Miért? Talán nincsenek megelégedve az ön munkájával?

— Nem áll módjukban panaszkodni.

— Értem, ön a siketnémák intézetének borbélyja!

— Nem, én — Bali Mihály hóhér vagyok!

Nem várt felelet.

Fiatal író (új öt felvonásos drámájának premiérjén egy úr mellett ül, a ki már a második felvonás után távozik). Miért megy ön már el, hiszen még három felvonás van hátra?
Úr. Épen azért megyek!

Vagy úgy!

Börtönszemle alkalmával a miniszter betér egy csel-
 lába s a szokásos kérdést intézi a rabhoz:

— Mit követett el, hogy ide került?

— Egy fiatal asszonyt vettem el feleségül, — hangzik a válasz.

— Hogyan? — csodálkozik a miniszter, — hiszen ez nem büntetendő cselekmény!

— Igen ám, kegyelmes uram, de a régi feleségemnek nem tetszett a dolog s följelentett.

Könyezve . . .

Könyezve leteszi a könyvet
 S megsiratja a hőst, szegényt,
 Ki elhagyatva rideg kórteremben
 Meghalt, — úgy hatásosabb a regény.

És este, midőn hirül hozzák önnek:
 Meghalt egy ifjú, több mint jó barát,
 Mintha mi sem történt volna, — vigan
 Tovább veri a szegény zongorát.

Mir-Miz.

Sváb szent.

Egy sváb nagy betegségéből felépülvén megveszi védő
 szentjének nagy képét s a falu végén fedett helyen fel-
 állíttatja.

Két magyar gazda meglátja a képet s azt találja egyi-
 kök mondani, hogy az a kép Szent József.

— Szó sincs róla, — mond a másik, — öregebb ez,
 Szent Péter lesz.

A nagy vita alatt oda jön a derék Hánzi, meg is kérdik
 tőle, hogy kit ábrázol a kép? Ez persze nem érti a ma-
 gyar kérdést, azt mondja, hogy nem tudja.

— I váz nit!

— No látja, komám, se kend nem tudta, se én, mert
 ez sváb szent, a szent Ivásznit.

Ravasz hordár.

Hölgy. Hordár, vigye el ezt a levelet . . .

Hordár. Andrássy-út 93. II. emelet. Tudom már!

Hölgy. Ön téved. József-körút 87. I. emelet. De el ne
 járjon a szája valahogy!

Hordár. Legyen nyugodt nagysága, olyan néma leszek,
 mint egy két koronás tallér!

Az urhidai származásu Harcsa Kristóf, egy este barátai körében azzal dicsekedett, hogy megelőző estén pompásan mulatott és igen jó borokat ivott.

— Aztán milyen borokat ittál? — kérdezték tőle.

— Hát urhidai bort.

— Hiszen akkor földid volt az a bor, — élődtek vele.

— De meg is éreztem ám, — volt a kedélyes felelet, — mert tegnap este az a bor bizony lehúzott egészen a földig.

Apa (leányaihoz). Annyit mondok, leányok, nézzetek utána, hogy férjet kapjatok! (*Fiaihoz.*) Ti nektek pedig kitekerem a nyakatokat, ha megnősültök!

Iskolában.

Tanító. Múlt órán magyaráztam nektek a névmások használatát. Molnár hogyan szólitalak én téged röviden, ha nem akarlak épen neveden szólítani?

Molnár. «Ökör.»

Bakfis.

Bakfis. Néni, mondd, miért nem mentél te férjhez?

Néni (habozva). Tudod . . . az én időmben az nem volt még divat.

Kiváncsiság.

Az én feleségem,
Az aranyos Náncsi,
Minden csipri-csupri
Dologra kíváncsi.

Hogy min töprenkedem?
Mit és hogyan teszek?
Hogy ma este itthon
Vagy korcsmába' leszek?

Hol, kivel beszélek?
Kit hogyan köszöntök?
Bort csak a pohárba,
Vagy kupába öntök?

Jót? — rosszat? — és hogyan
Mondanak el róla?
De ha elbeszélem,
Megnyúlik az orra.

Kiváncsiság gyötri,
Ha nem is mutatja,
Mellényzsebemet is
Titkon kikutatja.

Örökösen fitet,
Kutat, kotor, firtat
Íróasztalomban
Nyomtatottat, irtat.

Naponta meggyötör
A kíváncsisága,
Lesben áll éj-nappal
A kedves, a drága!

Jaj de nem kíváncsi
A Náncsika egyre:
Nem bánja, ha likas
Férje minden zsebje!

A borsos kontóra
Még szemet se vetett,
Hogy fizettem ki a
Selyemtoilettet?

Fején találta.

Vándorló (a korcsmárhoz). Kedves korcsmáros úr, adjon valamit harapni, mert olyan szomjas vagyok, hogy azt sem tudom, hol hálok az éjszaka!

Mire jó a nagyító?

Vándor optikus (egy vendéglőben). Kitűnő szemüvegek, látcsövek, színházi gukkerek, monoklik, czvikkerék.

Vendég. Nincs szükségem rá.

Vándor optikus. Hát akkor mikroszkopok apró tárgyak fölfedezésére.

Vendég. Az sem kell, jól látok mindent.

Vándor optikus. Itt hozzák a pecsenye-adagot, tessék megpróbálni.

Rongyos köpönyeg.

Van egy rongyos köpönyegem,
Néha-néha előszedem.

Rongyos, kopott bizony szegény,
Istenem, hogy elnyűttem én!

Nézegetem hosszan, hosszan
S a szívem egy nagyot dobban.

Egykor szép volt, szép és drága,
Annyi emlék fűz hozzája.

Elmerengek rajt' borultan,
Rongyos köpeny, édes — multam.

Árkosi Ödön.

Mise közben.

Két tekintélyes ember volt egy faluban, Mikola és Szekula. Mikola irigyelte, hogy a pap mindig csak azt mondja: per omnia saecula saeculorum! Azért megkérte a papot, hogy őt is említse meg.

— Nem oda Buda! Nem adják azt ingyen, adjon száz juhot!

Megadta. A pap másnap így énekelt:

— «Per omnia mikola mikolorum!»

A kántor, a ki értette a latin nyelvet, azt válaszolja:

— Mon bene dixisti! (Nem jól montad).

Mire a pap tovább énekl:

— Ideo accipio centum oves, tibi dabo decem! (Száz juhot kapok érte, neked adok belőle tizet).

Mire siet is a kántor zengeni:

— Deo gratias! (Hála legyen az Istennek).

Noblesse oblige.

Egy sarki hordár ozsonnára néhány parázson sült krumplival akarta meglepni feleségét.

Hordár. Hogy a krumpli?

Gesztenyesütő (egyszersmind narancsot is árult). Négyet adok egy hatosért.

Hordár. Hát a narancs?

Gesztenyesütő. Abból pedig ötöt.

Hordár. Hát akkor inkább adjon narancsot. Hadd lássa az asszony, hogy gavallér vagyok.

Furcsa kívánság.

Úr. Kisasszony, kérem nyujtsa a karját! Ott jön a hitelezőm s ha ilyen gazdag örökösnyével karon fogva lát, nem fog tovább üldözni!

Budapest, H. K. Valamennyi megérdemelte, hogy följegyeztesék. A versecske is talpraesett ötlet, kár, hogy a végén sikos útra téved: — *Sovár*. A vasuti kaland vége csattanós ugyan, de nincs benne köszönet. Egy szemernyi humor is kellene bele. — *Budapest, Z. O.* Egyiket képpel, a többit sehogy se. — *Tréfa*. Egyikök kiszorult a jövő hétig. — *Debreczen, K. K.* Paródiát csak jót közlünk, fordítást még jót se. — *Budapest, M. L.* Egy híján valamennyi helyet kap. — *Budapest, D. G.* Egyiknek helyet szorítottunk. — *Eger, B.* Mind a javából való. — *Budapest, M. M.* Besoroztuk. — *Budapest, D.* Az ötletek fölötté gyöngék, a poéma meg nagyon is erős. — *Gyoma, K.* Koresmai kötekedés, melynek csak hossza van, de vége nincsen. Már pedig ha vége rossz, minden rossz. — *Budapest, B.* Kevés híján meg fognak jelenni.

Magyar királyi államvasutak.

28165/902 sz.

Hirdetmény.

A magy. kir. államvasutak igazgatósága által a fumei Zichy-molon létező I. számú tárház emeletessé tételéhez szükséges vasszerkezeti munkák végrehajtása iránt f. é. február hó 11-én megtartott nyilvános versenytárgyalás elfogadható eredményre nem vezetett, miért is ezen munkákra ezennel új nyilvános verseny hirdettetik. A tervek és költségvetések, az egységárjegyzék, a szerződési tervezet, az ajánlati minta, a pályázati feltételek, valamint a munkák végrehajtásához kötött feltételek Budapesten a magy. kir. államvasutak igazgatóságának magasépitményi ügyosztályában (VI., ker., Teréz-körút 56. sz., III. em., 14. ajtó) és Zágrábott az üzletvezetőség pályafentartási osztályában a hivatalos órák alatt megtekinthetők. Az ajánlatok legkésőbb 1902. évi márczius hó 12-én délelőtt 12 óráig nyújtandók be alulírott igazgatóság építési és pályafentartási főosztályában (VI., Teréz-körút 56. sz., II. em., 10. ajtó.) Az ajánlatok egy korona, az ajánlat mellékletei ivenként 30 filléres bélyeggel ellátva és lepecsételve, a következő felirattal nyújtandók be: «Ajánlat a fumei Zichy-molon létező I. számú tárházhoz szükséges vasszerkezeti munkákra.» Csak az összes munkákra tett ajánlatok fognak figyelembe vétetni. Az ajánlat benyújtását megelőző napon, vagyis 1902. évi márczius hó 11-én délelőtt 12 óráig 650 azaz hatszázötven korona bánatpénz teendő le a magy. kir. államvasutak központi főpénztáránál (VI. ker. Andrassy-út 75. szám földsz.) akár készpénzben, akár állami letétekre alkalmas értékpapirokban. A bánatpénzről szóló letétjegy az ajánlathoz nem csatolandó. Az értékpapírok a legutóbb jegyzett árfolyam szerint számíttatnak, de névértéken felül számításba nem vétetnek. Csak idejekorán beérkezett írásbeli ajánlatok szolgálhatnak a tárgyalás alapjául. Posta útján beküldött ajánlatok térítve vevénnyel adandók fel.

Budapest, 1902. évi február hóban.

Az igazgatóság.

893/I. 1902. szám.

Árverési hirdetmény.

A magy. kir. államvasutak szegedi üzletvezetősége ezennel közhírré teszi, hogy a m. kir. államvasutak tulajdonát képező már használt, de még teljesen jókarban lévő XX. és XXVIII. sz. fa-állóhajók, Orsován a magy. tengerhajózási részv. társaság uszóműhelyében az alábbi feltételek mellett f. évi márczius hó 14-én reggel 9 órakor nyilvános árverés útján egyenként el fognak adni. 1. Az

árverés megkezdése alkalmával az árverezni szándékozók kötelesek a XX. számú hajó után 50 (ötven), a XXVIII. sz. hajó után 100 (száz) koronát bánatpénz fejében az árverező biztos kezeihez letenni, mely bánatpénzek a vételtől elsőnek azonnal, a legtöbbet ígérőnek pedig a vételár teljes kifizetése és a megvett hajónak a hajóműhely területéről történt eltávolítása után fog visszaadni. 2. Ha azonban vevő a megvett hajót az árveréstől számított 8 napon belül az uszóműhely területéről el nem távolítaná, úgy az általa megvett hajó költségére és veszélyére fog onnan eltávolíttatni, mely költségek visszatartott bánatpénzből fognak fedeztetni. 3. A XX. számú hajó kikiáltási ára 200 (kettőszáz), a XXVIII. sz. hajó kikiáltási ára 500 (ötszáz) koronában állapíttatik meg, mely kikiáltási áron alul az említett hajók eladni nem fognak.

Szeged, 1902. évi február hó 12-én.

Az üzletvezetőség.

5709/902 sz.

Hirdetmény.

A magy. kir. államvasutak igazgatósága nyilvános versenyt hirdet a szegedi pályaudvaron létesítendő postaépület előállítására szükséges építési munkák végrehajtására. A tervek, a költségvetés, az egységárjegyzék, a szerződési tervezet, az ajánlati minta, a pályázati feltételek, valamint a munkák végrehajtásához kötött feltételek Budapesten a magy. kir. államvasutak igazgatóságának magasépitményi ügyosztályában (VI., Teréz-körút 56. sz., III. em., 14. ajtó) és Szegeden az üzletvezetőség pályafentartási osztályában a hivatalos órák alatt megtekinthetők. Az ajánlatok legkésőbb 1902. évi márczius hó 20-án déli 12 óráig nyújtandók be alulírott igazgatóság építési és pályafentartási főosztályában (Teréz-körút 56. sz., II. em., 10. ajtó.) Az ajánlatok egy korona, az ajánlat mellékletei ivenként 30 filléres bélyeggel ellátva és lepecsételve a következő felirattal nyújtandók be: «Ajánlat a szegedi pályaudvaron létesítendő postaépület munkáira.» Csak az összes munkákra tett ajánlatok fognak figyelembe vétetni. Az ajánlat benyújtását megelőző napon, vagyis 1902. évi márczius hó 19-én délelőtt 12 óráig 1400, azaz egyezernégyszáz korona bánatpénz teendő le a magy. kir. államvasutak központi főpénztáránál (VI. ker. Andrassy-út 75. sz. földszint) akár készpénzben, akár állami letétekre alkalmas értékpapirokban. A bánatpénzről szóló letétjegy az ajánlathoz nem csatolandó. Az értékpapírok a legutóbb jegyzett árfolyam szerint számíttatnak, de névértéken felül számításba nem vétetnek. Posta útján beküldött ajánlatok és bánatpénzek térítve vevénnyel adandók fel. Budapest, 1902. február hóban.

Az igazgatóság.

111605/901 szám.

Pályázati hirdetés.

Az alulírott igazgatóság a magy. kir. államvasutak Fiume-Brajdicza állomásának villamos világítására szükséges berendezések létesítésére ezennel nyilvános pályázatot hirdet. Az ezen munkára vonatkozó részletes módokat tartalmazó ajánlati felhívás a magy. kir. államvasutak igazgatósága E. I. osztályában (Budapest VI., Andrassy-út 75., III. em., 27. ajtószám) kapható. A feltételeknek megfelelő kiállított ajánlat ivenként 1 korona mellékletei pedig ivenként 30 filléres m. kir. okmánybélyeggel ellátva, lepecsételve, legkésőbb 1902. évi márczius hó 28-án déli 12 óráig a magy. kir. államvasutak igazgatósága gépészeti főosztályában átadandók, vagy postán oda küldendők és a boríték ezen külcimmal láthatandók el. «Ajánlat ad 111605/901. sz.-hoz Fiume-Brajdicza állomás villamos világítási berendezésére. «Ajánlat végösszegének 5%-át tevő bánatpénz legkésőbb f. évi márczius hó 27-én déli 12 óráig a magy. kir. államvasutak budapesti főpénztáránál leteendő. Bánatpénz nélkül, elégtelen bánatpénzzel, részletmunkákra vagy elkésve benyújtott ajánlatok, valamint olyanok, melyek nem pontosan és a részletes módokat betartásával állíttatnak ki, figyelembe nem vétetnek. Budapest, 1902. február 17.

Az igazgatóság.

Felölös szerkesztő és laptulajdonos: *Baróti Lajos.*

Franklin-Társulat nyomdája.

A képeket horganyba edzi FREUSO.

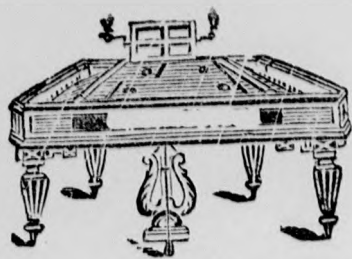
MATTONI-FÉLE
GISSHÜBLER

legújabb típusú

SAVANYU-KÚT

legjobb asztali- és üdítő ital,
kitűnő hatásnak bizonyult köhögésnél, gége-
bajoknál, gyomor- és hólyaghurutnál.

Mattoni Henrik, Karlsbad és Budapest.

Ne vegyen senki hang-
szert, míg

Reményi Mihály

műhangszerész legújabb
képes árjegyzékét át nem
olvasta, melyet ingyen
és bérmentve küld

Budapestről, Ki-
rály-utca 44/U.

Szt.-Lukács-fürdő
gyógyfürdő

Budapest, Buda.

Természetes meleg kénes forrás-
és iszapfürdők. Vizgyógyászat, vil-
lam-fényfürdők, massage stb. Külön női- és férfi-osztályok. Olesó és gondos
ellátás. Csúsz, köszvény, idegbajok stb. és a téli fürdőkura felől tájékoztató
prospektust küld ingyen a Szt.-Lukácsfürdő igazgatósága.

Alapított

1863. évben.

Első leánykiházasítási egyesület

m. sz.

Leány és fiú biztosító intézet.

Budapesten, VI. Terézkörút 40.

Az intézet saját házában.

Legelőnyösebb és legolcsóbb díjtételek gyermekek
biztosítására. Változatlanul megállapított havi
díjtételek. Azonnali haláleseti biztosítás. Kötvény
és bélyegilleték nem fizetendő. Prospektussal és
felvilágosítással szolgál az intézet.

Körkemenczék

szabadalmazott szárító és előmelegítő berendezéssel.

Tégla- és cserépgyártási gépek

legjobb szerkezetben.

Téglagyárak, cserépgyárak, cement-, mész- és gipsz-
gyárak, szintegy magnesitgyárak, szénbriquetgyárak
teljes fölépítését, berendezését és üzembehelyezését

elvállalja

GEDEON és KONT

műszaki iroda

Budapest, V., Lipót-körút 9.

Legelső referenciák.

Prospektusok bérmentve és díjmentesen.

Legrégibb hazai vállalat e szakmában.

Dupla villanydelejes kereszt vagy csillag

R. B. 86967. sz. Gyógyit és felüdít jót-
állás mellett: köszvény, reuma, asthma,
(nehéz lélegzés), álmatlanság, fülzugás, ne-
héz hallás, epilepsia, idegesség, étvágy-
talanság, sápkór, fogfájás, migren, te-
hetetlenség, influenza, valamint minden ideg-
betegségnél. Azon beteg, a ki 86967. sz. készülékem által leg-
feljebb 45 nap alatt meg nem gyógyul, azonnal visszakapja
a pénzét. Ahol már semmi sem használt, ott kérem az én ké-
szülékemet megkísérteni; meg vagyok győződve készülékem biz-
tos hatásáról.

A kis készülék 4 kor. A nagy készülék 6 kor.
könnyebb betegségeknél alkal- idült betegségeknél alkalmazandó.

A központi elárusítóhely szétküld utánvétellel vagy előleges fizetéssel
a bel- és a külföld részére.

MÜLLER ALBERT, Budapest,
Vadász-utca 42 III. (Kálmán-utca sarok.)

MAGYARHON ELSŐ LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB HIRNEVŰ ORAUZLETE

BRAUSWETTER JÁNOS

SZEGEDEN
CS. ÉS KIR. KIZÁRÓLAGOSAN SZAB.
KRONOMETER- és MŰ-ÓRÁS
FELTALÁLÓJA A REMONTOIR
INGAÓRÁKNAK STB. STB.

ORÁK, ÉKSZEREK
10-ÉVI JÓTÁLLASSAL
KÉSZPÉNZÉRT, VALAMINT,
RÉSZLETFIZETÉSRE

JAVÍTÁSOK 5 ÉVI JÓTÁLLÁS MELLETT.

KÉPES ÁRJEYZÉK BODDILLUSZTRÁCIÓVAL INGYEN ÉS BÉRMENTVE.

Hirdetések

e lap részére csakis a hirdetési
felvételi irodában

TENCZER GYULA

Budapest, IV. ker., Szervita-tér 8. sz.

vétetnek fel.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2.

Ő császári és királyi Fensége
József főherczeg udvari szállítói
és szerb. kir. udv. szállítói.

Sikkes egyenruhákat

és felszerelési czikkeket tábornokoknak, törzs- és főtiszteknek, önkénteseknek, vasuti és postahivatalnokoknak, kincstári és uradalmi erdésztiszteknek és erdőőröknek, csendőrségnek, rendőrségnek, tűzoltóknak, pénzügyőröknek és anyakönyvvezetőknek, valamint minden egyenruhát viselő testületnek leg-elegánsabban és legolcsóbban készítenek

BLUM ÉS TÁRSA

Ő császári és királyi Fensége József főherczeg udvari szállítói.

BUDAPEST,

IV., Sütő-utca 2. (Szervita-tér sarkán.)

Árjegyzékek készséggel küldetnek.

Pontos czimre figyelni tessék.

Pontos czimre figyelni tessék.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2. SZÁM ALATT.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2. SZÁM ALATT.

